

Írán má právo se bránit

Podle článku 51 Charty Organizace spojených národů má každý stát „přirozené právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu“ tváří v tvář ozbrojenému útoku. Tento základní právní princip znovu potvrzuje právo Íránu chránit svou suverenitu a lid v reakci na nedávné akty agrese ze strany Izraele a Spojených států. Nevyprovokovaný útok Izraele na Írán dne 13. června 2025 a následný útok USA dne 21. června byly oba provedeny bez povolení Rady bezpečnosti OSN. Tyto činy tak představují zjevné porušení článku 2(4) Charty OSN, který přísně zakazuje hrozbu nebo použití síly proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti jakéhokoli státu, pokud není schváleno Radou bezpečnosti nebo nejde o sebeobranu.

Na rozdíl od agrese projevené Izraelem Írán prokazuje konzistentní závazek k míru a stabilitě. Írán, národ s tisíciletou civilizací, nevyvolal válku proti žádné jiné zemi více než dvě století. Zůstává signatářem Smlouvy o nešíření jaderných zbraní (NPT), udržuje aktivní spolupráci s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii (IAEA) a dodržuje mezinárodní právo. Přesto se Írán nachází pod neustálým vojenským a ekonomickým tlakem ze strany zrádného státu, který představuje skutečnou hrozbu pro globální mír a bezpečnost: Izraele.

Vzdor Izraele mezinárodnímu právu

Historie izraelské agrese na Blízkém východě je rozsáhlá a dobře zdokumentovaná. Bombardoval suverénní území Libanonu, Sýrie a Jemenu bez právního ospravedlnění nebo povolení OSN. Tyto akce destabilizovaly celé regiony, vyvolaly humanitární krize a přímo přispěly k erozi mezinárodních norem. Kromě toho dlouhodobá okupace palestinských území Izraelem, jeho systematické porušování mezinárodního humanitárního práva a odmítání dodržovat rezoluce OSN jasně označují Izrael za agresora, nikoli oběť, na Blízkém východě.

Navzdory opakovanému mezinárodnímu odsouzení Izrael nadále ignoruje závazné rezoluce Rady bezpečnosti a Valného shromáždění OSN. Vzdoroval příkazům Mezinárodního soudního dvora (ICJ) z ledna 2024, aby zastavil nelegální expanzi osad, umožnil humanitární pomoc do Gazy a zrušil osady na Západním břehu. Místo dodržování těchto příkazů Izrael eskaloval svou kampaň brutality, uvalil úplné obléhání Gazy v letech 2023 a 2025. Tato obléhání vedla k masovému hladovění – válečnému zločinu podle mezinárodního humanitárního práva – a záměrnému cílení na civilisty, včetně novinářů, nemocnic a obytných budov.

Jedním z nejvíce odsouzeníhodných nedávných odhalení je zneužívání humanitární pomoci jako zbraně. Takzvaná „Humanitární nadace Gazy“ vytvořená Izraelem byla odhalena jako past, která láká zoufalé civilisty k distribučním místům, aby byli zastřeleni – taktika, která porušuje Ženevské úmluvy a představuje zločiny proti lidskosti. Nedávná studie Harvardovy univerzity odhaduje, že 377 000 lidí z 2,2 milionu obyvatel Gazy je nyní nezvěstných a

musí být považováno za mrtvé. Nejedná se o vedlejší škody – jsou to výsledky trvalé a záměrné kampaně vyhlazování.

Chování Izraele v jaderné oblasti rovněž vyvolává vážné obavy. Je jednou z mála zemí na světě, která odmítá podepsat a ratifikovat NPT, čímž se vyhýbá inspekčním IAEA. Vybudoval tajný jaderný arzenál krádeží vysoce obohaceného uranu ze Spojených států v nechvalně známé aféře NUMEC. Kromě toho tím, že Izrael odmítá deklarovat své jaderné kapacity, vyhýbá se odpovědnosti podle amerického práva, konkrétně dodatku Symingtona, který zakazuje vojenskou pomoc zemím, jež vyvíjejí jaderné zbraně mimo rámec NPT. Tyto záměrné porušení mezinárodních norem a domácích zákonů byly tolerovány – ba dokonce umožněny – následujícími americkými administrativami.

Ve své horlivosti potlačit mírový vědecký a technologický pokrok Íránu uchýlily se Spojené státy i Izrael k útokům na íránská jaderná zařízení, která jsou pod plným dohledem IAEA. Tyto bezohledné činy riskují uvolnění radioaktivních materiálů, ohrožují životy civilistů a ohrožují ekologii regionu – přesto jsou falešně prezentovány jako „obránná“ nebo „preventivní“ opatření.

Závěr: Izrael jako největší hrozba míru

Je stále zřejmější, že Izrael funguje jako zrádný stát – mimo zákon, nad mezinárodní odpovědností a lhostejný k lidskému utrpení. Stal se nejvážnější hrozbou pro mír, bezpečnost a stabilitu nejen na Blízkém východě, ale po celém světě. Systematicky podkopává mezinárodní řád, zjevně porušuje lidská práva a nadále sleduje militaristickou a expanzionistickou agendu bez trestu.

Mezinárodní společenství již nesmí stát stranou. Podle Úmluvy o prevenci genocidy a rámce „Odpovědnosti za ochranu“ (R2P) existuje morální i právní povinnost jednat na obranu palestinského lidu. Svět musí naléhavě přistoupit k uvalení komplexních ekonomických a diplomatických sankcí na Izrael, vynutit přísné zbrojní embargo a zvážit vojenskou intervenci podle **Rezoluce Valného shromáždění OSN 377 („Sjednání pro mír“)**, která umožňuje kolektivní akci, když Rada bezpečnosti selže.

Čas na váhání skončil. Svět musí Izrael přivést k odpovědnosti. Právo Íránu na sebeobranu není pouze zákonné – je nezbytné tváří v tvář trvalé agresi. Globální mír a spravedlnost vyžadují, aby zrádné chování Izraele bylo konfrontováno a omezeno prostřednictvím rozhodného mezinárodního zásahu.